

складають голови постійних комісій: установчо-дидактичної (навчальної), соціально-побутової, позауніверситетських зв'язків, у справах культури і спорту.

Свою роботу студентське самоврядування формує за таким принципом: щотижневий розгляд студентських питань, пропозицій, обговорення студентських проектів, аналіз ефективності роботи студентського самоврядування окремих факультетів: факультету фізичного виховання, факультету спорту та факультету здоров'я людини і туризму.

Студентське самоврядування Львівського державного університету фізичної культури вступає у новий етап організаційних та управлінських можливостей. На наступний навчальний рік заплановано розширення офісу, який у 2010/2011 навчальному році спільно використовують із редакцією університетської газети «Країна спорту», забезпечення фінансових можливостей студентського самоврядування, розширення повноважень у керівній структурі університету.

Література

1. Голова Львівської ОДА ініціював створення студентської адміністрації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zik.com.ua/ua/news/2011/02/01/270020>.
2. Семенюк Микола. Проблема недостатньої поінформованості молодих людей // Молоді науковці: інформаційний вісник. – Вип. 2. – Грудень. – 2008. – С. 2.
3. Семенюк Микола. Органи студентського самоврядування Польщі // Молоді науковці: інформаційний вісник. – Вип. 2. – Грудень. – 2008. – С. 5.

М. ПИРОГОВ – КЕРІВНИК ПРОФЕСОРСЬКОГО ІНСТИТУТУ ЗА КОРДОНОМ

Тичинська Наталія Романівна

Дрогобицький державний педагогічний університет ім. І. Франка
82100, вул. В. Великого, 94/31, м. Дрогобич, Україна

На основі аналізу науково-педагогічної літератури, розкривається діяльність М. Пирогова як керівника професорського інституту за кордоном. Досліджується його роль у підготовці молодих спеціалістів до отримання звання професора та характеризується його літературна діяльність, присвячена питанням вищої освіти.

Ключові слова: М. Пирогов, вища освіта, навчальний заклад, науково-дослідна робота, навчальна і практична діяльність.

Нова реформа вищої освіти, яку провадив уряд, вимагала від керівництва вищих навчальних закладів поповнення лав професорсько-викладацького складу новими силами, а саме освіченими та висококваліфікованими професорами для заміщення новоутворених кафедр. Для цього царська влада створює групу учених із різних спеціальностей і відправляє їх за кордон для покращення їхніх професійних навиків та набуття практичного досвіду роботи. За порадою міністра народної освіти О.В. Головніна керівником групи вирішують обрати М. Пирогова, вважаючи його єдиним кандидатом, спроможним впоратися з поставленим перед ним завданнями. 15 липня 1862 р. група молодих учених на чолі із М. Пироговим відправляється до Німеччини.

Багато із молодих учених, які були обрані для відрядження за кордон, після повернення на батьківщину, стали провідними науковцями та ученими країни. Серед них на особливе визнання заслуговують М.П. Авенаріус, П.П. Алексєєв, О.В. Бессель, О.А. Веріго, О.М. Веселовський, В.І. Герье, У.К. Зарубін, О.В. Іванов, М.Й. Ковалевський, І.І. Мечников, Л.М. Модзалевський, О.Я. Пассовер, О.О. Потебня, Н.А. Хржонцевський.

М. Пирогов з великою турботою ставився до своїх підопічних. На протязі усього періоду перебування у Німеччині він повсякчас знаходився у курсі справ молодих учених, цікавився результатами їхньої діяльності та досягненнями в обраній ними спеціальності, керував науковою роботою і спрямовував її у потрібне русло, підтримував їх у скрутні моменти, виправляв помилки та надавав необхідну допомогу у разі потреби.

М. Пирогов відвідав понад 20 європейських університетів з метою кращого ознайомлення із організацією навчальної і практичної діяльності цих вищих навчальних закладів та почерпнув у них все те найкраще, що дозволило йому успішно керувати науково-дослідною роботою своїх вихованців. Учений закликав майбутніх професорів до практичного вивчення лише тих наук, що прямо стосуються обраної ними галузі та зокрема зосередженні особливої уваги на тих частинках науки, які вони зможуть згодом використати, розвинути і удосконалити на батьківщині, після повернення із експедиції.

Перебуваючи за кордоном, у Гейдельбергу, М. Пирогов продовжує займатися не тільки педагогічною, а й літературною діяльністю. Свідченням цього є низка педагогічних статей педагога, які виходять з-під його пера одразу після приїзду до Німеччини. У них автор торкається найбільш болючого для нього питання – питання вищої освіти, роздуми над якою ще більше загострилися після огляду значної кількості західних університетів. Цьому питанню присвячені і його славнозвісні “Листи із Гейдельберга”, котрі окрім питань вищої освіти містили також роздуми автора щодо підготовки молодих учених до викладацької діяльності.

У 1864 році М. Пирогов отримує замовлення від лейпцигського книговидавця на написання курсу воєнної хірургії. За написання книги учений узявся з великим ентузіазмом і уже через 8 місяців М. Пирогов представив Фогелю (ім'я замовника) готовий варіант книги у повному її обсязі на німецькій мові. Того ж року автор власноруч береться за переклад написаної ним книги “Початки воєнно-польової хірургії” на російську мову, значно удосконалюючи її зміст та розширюючи при цьому її обсяг.

Проте, мирна педагогічна діяльність М. Пирогова за кордоном знову переривається після вистрілу студента Д.В. Каракозова у Олександра II. 17 червня 1966 р. цар Олександр II підписав указ про звільнення М. Пирогова та припинив діяльність професорського інституту за кордоном.